

Casa Álamos Periódico

Número Diecinueve, 6 abril 2009

“We sluiten af met hardop de wens uit te spreken dat het spoedig mooi weer zal zijn want dan kunnen we verder met het dak en op zoek naar meer muntjes!” Met deze woorden sloten we onze laatste nieuwsbrief af. We hadden eerder moeten klagen want vrijwel direct daarna kregen we mooi, zonnig en stabiel voorjaarsweer. Tussendoor was er nog wel even wat sneeuw en wat dagen (te) harde wind, maar verder was het overwegend mooi. We hebben dus zonder veel problemen hard kunnen werken en dat hebben we dan ook gedaan; we hebben nu een aardig stukje dak dicht met nieuw hout. Ook ons tweede verzoek van de afsluiter is inmiddels ingewilligd want onze “schat” is uitgebreid met twee niet nader te identificeren zilveren exemplaren (één muntje is echter met zekerheid een Frans muntje), met een prachtig oud mes wat heel moeilijk te dateren is en met een oude tegel met daarop het nummer “5”, we denken dat het het oude huisnummer is. De afbeeldingen daarvan staan overigens op onze website. Maar dat nieuws is allemaal bijzaak want deze periodiek gaat in zijn geheel over onze poging om van ons oude, zware en lekkende dak weer een waterdicht geheel te maken. Lees met ons mee over wat er allemaal komt kijken bij het maken van een nieuw dak en kijk vooral naar de foto's!

Vorbereiden, voorbereiden en voorbereiden...

Wederom is onze oude Toyo ons van dienst geweest. Omdat een kleine vrachtwagen niet beschikbaar was en een grote beter het dorp niet in kan (hij kan nergens keren en komt er dus nooit meer uit!), hebben we op een mooie dag zelf maar de eerste lading hout gehaald. Op een volgens ons verantwoorde manier (let op het ooit eens door de KM verstrekte veiligheidsvestje!) kregen we ongeveer 40m² op en in de auto en we hebben het dan over 20mm dikke en 140mm brede planken van vurehout met een mes en een groef, hier noemen ze het overigens een mannetje en een vrouwtje. Om te beginnen hebben we eerst maar eens alles geïmpregneerd tegen houtworm en termieten. Tussentijds zijn we ons ook gaan bezighouden met de kleurstelling van het hout en dat viel niet mee want intern waren er wat tegenstrijdige gedachten over. Uiteindelijk hebben we gekozen voor “sapelly” en “zand”. Al het van buiten zichtbare hout (straks ook de kozijnen) en ook de balken gaan in sapelly. Dat is een donkere, warme tint met een vleugje rood erin, het lijkt nog het meeste op teak vinden we. Voor alle planken aan de binnenkant van het dak hebben we gekozen voor een hele lichte zandkleur en omdat de verf heel sterk verdunt is, blijft de nerf van het hout goed zichtbaar. Heerlijk in het zonnetje in de tuin: impregneren, drogen, verven, drogen, beitsen, drogen, beitsen, drogen..... De dagen vlogen voorbij en de hoofdjes werden almaar bruiner en bruiner, nog net geen sapelly. Terwijl Corrina chef van het schilder, beits en impregneerwerk is stort Gerrit zich op de laatste centimeters van de muren want aan de bovenkant is het een grote onstabiele puinzooi van veel te kleine stenen, zand en stof. En dus was het motto: tot aan het gevoegde gedeelte alles afpellen, schoonborstelen, nat maken en vervangen door een bovenrand van cement en stevig steen. Een beste klus, maar uiteindelijk hebben we voor het opengegooide stuk huis nu muren waar het water nooit meer in kan en het zand er niet meer uit. Daarna werd het ook eens tijd om de aandacht te verleggen naar de balkenstructuur, want zowel de interne balken als de naar buiten stekende gedeeltes hadden nog wel wat werk en aandacht nodig. Het dakje boven het balkonnetje bijvoorbeeld en ook veel balken boven de lage ramen op

de bovenste etage hadden duidelijk te lijden gehad onder het doorlekkende water en dus was de enige oplossing het vervangen van dat slechte hout. Als laatste moest er nog één ding gebeuren en ook dat was een werkje van een paar dagen; het met een staalborstel schoonborstelen, daarna alles meerdere malen inspuiten en vervolgens het beitsen van alle balken waar uiteindelijk de planken op moesten komen. Maar uiteindelijk waren we zo ver!!

De eerste planken kunnen er op

Na vele dagen van voorbereiden moest de uiteindelijke beloning komen in het aanbrenge van de eerste laag planken voor het nieuwe dak; althans voor het stuk waar we eerder het leesteen van verwijderd hadden. We begonnen op de noordwestpunt van het huis waar we aan de buitenkant eerst een overlap van een drietal donkere planken monteerden en daarna gingen we richting het balkonnetje. Met het balkondakje zijn we overigens bijna een dag bezig geweest en dat had alles te maken met het feit dat we er van binnen uit eenvoudigweg niet bij konden komen. Trap versjouden, schroef, trap versjouden, schroef, trap versjouden, schroef.... Langzaamaan werkten we over de geprepareerde muren naar

binnen toe en uiteindelijk werden aan de binnenkant de eerste zandkleurige planken zichtbaar. Het werdt zeker geen werkje van "opleggen, aansluiten en vastschroeven" want de onregelmatigheid van de onderliggende balken liet dat niet toe. Veelvuldig moesten er ondersteunende blokjes of plankjes aan te pas komen om de nieuwe planken toch grip te geven op de balkenstructuur. Maar.....meter voor meter raakte de eerste geprepareerde hoek dicht. Over het resultaat zijn we zeer en zeer tevreden want vooral van binnenuit ziet het er prachtig uit. De kleurstelling is precies goed, niet te opzichtig en helemaal passend bij ons oude en landelijke huis. Hoogtepunt tot nu toe vinden we het gedeelte waar de drie balken van het balkondak een flink stuk door de muren naar binnen steken. We hebben de oude bouwstijl volledig gerestaureerd en teruggebracht, met een loodzware eiken plank boven op de drie balken, oude eiken blokken en daarbovenop als tegengewicht grote stenen. Toen de architect het te zien kreeg was er eerst verbazing (blijkbaar had ze de constructie nog niet eerder gezien) maar uiteindelijk kregen we wel de complimenten en de felicitaties voor al dat geleverde werk.

En nu verder....

Met al dat mooie weer hebben we maar even doorgezet en ook een tweede gedeelte van het dak open gegooid en behandeld zoals boven. Dat deel is vorige week gereed gekomen. Aan de westkant zijn we van noord naar zuid dicht en we hebben alle eerder gekochte planken weggewerkt. We hebben even wat rust genomen, wat andere noodzakelijke dingen afgehandeld maar tussendoor noodzakelijkerwijs ook nog een paar dagen binnen moeten werken vanwege (dreigende) regen. De eerder gememoreerde trap is nu dus ook tot boven aan gereed gekomen en helemaal beneden in het huis hebben we de toekomstige eetzaal volledig schoongespoten met onze hogedrukreiniger (wat een vies werkje!!) en daarna gevoegd met kalk; die is dus ook klaar en daar kan de eerste betonvloer in gestort worden. Maar inmiddels is de tweede lading hout natuurlijk ook alweer gehaald, geïmpregneerd en gedeeltelijk geverfd en als het weer het toelaat dan gaan we binnenkort beginnen met een derde deel van het dak. We hebben nu eerst een groot stuk aan de

zuidkant in de planning staan en daarna gaan we langzaamaan naar boven, naar de nok van het dak. En dan komen ook de "probleemgebieden" waar we balken moeten en zullen gaan vervangen. Hoe we dat allemaal gaan doen weten we nog niet maar het gaat ons zeker lukken, we doen in ieder geval enorm ons best. Het dak is dus aan de beurt bij goed weer en die betonvloer en andere binnenwerkjes komen aan de beurt bij slecht weer. Wat dat betreft is er dus geen ander standpunt ten opzichte van de vorige nieuwsbrief.

Dat was het weer voor deze keer, meer kunnen we en gaan we niet voor jullie verzinnen. Sorry, maar ons leven staat op dit moment bijna geheel in het teken van dat huis, vandaar deze wat saaie nieuwsbrief met uitsluitend bouwnieuws. Hopelijk hebben we over een week of wat weer heel veel vorderingen te melden. Tot dan!

